

MINISTERSTWO ZDROWIA

Departament Prawny

MZ-PR-WL-024-38670-2/MZ/14

Warszawa, 06.07.14

Pan

Dominik Żyro

Prezes Zarządu Głównego

Związek Zawodowy Techników

Farmaceutycznych Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Morcinka 11/5

93-217 Łódź

W odpowiedzi na pismo z dnia 3 marca 2014 r. znak TF/03/03/14 dotyczące opinii w zakresie danych umieszczanych na receptach lekarskich przez osobę wystawiającą (adres pacjenta), Departament Prawny Ministerstwa Zdrowia zajmuje następujące stanowisko.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 2 tiret pierwsze rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 8 marca 2012 r. w sprawie recept lekarskich (Dz. U. z 2014 r. poz. 319) recepta na której co najmniej jeden z przepisanych leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wyrobów medycznych, dla którego wydano decyzję o objęciu refundacją w rozumieniu przepisów ustawy o refundacji, ma być wydany za odpłatnością, o której mowa w art. 6 ust. 2 ustawy o refundacji, obejmuje dane dotyczące pacjenta, w tym adres (nazwa miejscowości, ulica, numer domu, numer lokalu, jeżeli nadano) miejsca zamieszkania.

Z powyższego wynika, że na receptce powinien zostać wskazany adres miejsca zamieszkania pacjenta a nie jego adres zameldowania. Adresy te mogą ale nie muszą się pokrywać.

Zgodnie z art. 25 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. -- Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121) miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu. Z powyższego wynika, że miejscem zamieszkania będzie miejsce faktycznego przebywania osoby z zamiarem stałego pobytu.

Miejsce zamieszkania należy wyraźnie odróżnić od innego pojęcia jakim jest miejsce zameldowania. O ile więc, jak wskazano wyżej, o miejscu zamieszkania decydują przesłanki faktyczne, zameldowanie uzależnione jest od dopełnienia pewnych przewidzianych prawem czynności. Należy również wskazać, że w dniu 1 stycznia 2015 r. wejdzie w życie ustawa z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. Nr 167, poz. 1131, z późn. zm.),

która uchyla ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993, z późn. zm.) i znosi obowiązek meldunkowy.

W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 8 marca 2012 r. w sprawie recept lekarskich mowa jest o adresie miejsca zamieszkania, aby lekarz wpisując receptę miał możliwość faktycznego kontaktu z pacjentem. Pacjent w przychodni podaje często dwa adresy: zameldowania i kontaktowy – zamieszkania, na którego potwierdzenie często nie posiada dokumentu, składając jedynie ustne bądź pisemne oświadczenie. Podobnie sytuacja wygląda przy realizacji recepty w aptece. W przypadku gdy adres wpisany jest na recepcie w sposób nieczytelny lub błędny osoba wydająca określa go na podstawie dokumentów przedstawionych przez osobę okazującą receptę, natomiast, w przypadku gdy nie ma na nich określonego adresu miejsca zamieszkania, wystarczającym jest złożenie przez pacjenta oświadczenia odnośnie adresu miejsca zamieszkania. Należy zauważyć, że adres na recepcie jest potrzebny dla farmaceuty w szczególności w celu zawiadomienia pacjenta o np. odkryciu wady jakościowej leku, dlatego jego prawidłowe podanie przez pacjenta leży w jego interesie.

DYREKTOR
Departamentu Prawnego
Władysław Puzoń
radca prawny

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Prawnego

[Signature]
Budziszewska-Makulska